

SLOVENSKI NAROD

Iznajma: vsak dan popoldne, izvzemni sedeži in prazniki. — Izserati do 50 petr. vrt. 4 Din 2, do 100 vrt. 4 Din 2.50, od 100 do 300 vrt. 4 Din 3, večji izserati petr. vrt. 4 Din 4. — Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12. — Za inozemstvo Din 25. — Rokopisi se ne vratajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Krafjeva ulica 8, stev. 8.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c. telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE: Ob kolodvoru 101

Poštna braničica v Ljubljani št. 10.351.

Prve posledice avstrijsko-nemškega sporazuma:

„Nova doba v Srednji Evropi“

Vedno bolj jasno se kažejo obrisi italijansko-nemške fronte — Rim in Berlin hočeta obnoviti Evropo brez Društva narodov

Rim, 14. julija. z. Današnji »Giornale d'Italia« objavlja uvdink pod naslovom »Jasna politika«, v katerem pravi med drugim, da je sporazum med Avstrijo in Nemčijo v zvezi z italijanskim stališčem glede lokarske konference v Bruslju. Oba dogodka sta v medsebojni tesni zvezi. Italija je v svojem odgovoru na belgijsko vabilo zahtevala, da se mora Nemčiji takoj in popolnoma priznati enakopravno mesto z drugimi velesilami na konferenci. Ne more se zahtevati sodelovanje Italije na Renu in drugod, če se istočasno na evropskih morjih vzdržuje protitalijanski ukrepi. Italijanska zahteva, da mora Nemčija sodelovati na lokarski konferenci, je za Nemčijo dokaz prijateljstva, prav tako pa tudi pravice in zdrave realne politike. Pravčno je, da Italija v lojalnem prijateljstvu noče zapustiti Nemčijo in da ne pristane na njen izolacijo. Nemčija je že dokazala, svoje prijateljstvo napram Italiji za časa sankcij in je sedaj s svojim dunajskim sporazumom dokazala, da je miroljubna bolj kot vsa Evropa. Nova lokarska pogodba bi bila zelo slabotna, če ne bi Nemčija sodelovala pri postavljanju njenih temeljev. Če bi Nemčijo sele pozneje povabili, da naj sodeluje pri poganjanjih, potem bi bilo treba začeti vse iznova. Zato je italijanska odpoved obenem tudi opomin lokarskim dr-

zavam, naj ne store nič začasnega in naj ne zapravljajo časa zastonj. Italija je sodelovala pri sklepanju sporazuma med Avstrijo in Nemčijo in upamo, da se je s tem sporazumom začela nova doba v zgodovini srednje Evrope in celega evropskega kontinenta. Vrednost sporazuma pa ne leži samo v likvidaciji preteklosti, ampak v bodočih sličnih sporazumih, ki se morajo skleniti v srednji Evropi.

»Tribuna« pozdravlja sporazum med Avstrijo in Nemčijo kot začetek obnove Evrope izven okvira DN.

»Lavoro Fascista« pravi, da je ta sporazum dokaz politike iskrenosti med Nemčijo in Italijo. Italija in Nemčija žele novo mednarodno pravico. Kdor hoče sodelovanje z Nemčijo in Italijo, se mora odreči sodelovanju z državami drugačeda.

Berlin, 14. julija. AA. Stefani poroča: Nemški tisk komentira odgovor italijanske vlade glede konference v Bruslju, in pravi, da Mussolinijev odgovor razlagi hkrati tudi stališče Nemčije z ozirom na pogodbe, ki imajo namen da obkolijo Nemčijo in ki bi bile naperjene tudi proti Italiji. Ta skupnost politike Berlina in Rima se lahko poslej izvaja v popolni soglasnosti, ker je avstrijsko-nemški sporazum odstranil vse težave med Rimom in Berlinom.

videno. Konferenca bi se morala vršiti med 22. in 25. julijem, zaradi novega mednarodnega položaja, ki je nastal s sklenitvijo sporazuma med Avstrijo in Nemčijo, pa je odložena za nedoločen čas.

Nenapadalna pogodba Nemčija — ČSR?

Berlin, 14. julija. AA. Havas poroča: Češkoslovaški poslanik v Berlinu je sноči odpotoval v Prago. Trdi se, da je bil povabljen v Prago od svoje vlade v zvezi s sporazumom med Nemčijo in avstrijo. Nekateri nemški krogi trde, da nemška diplomacija pripravlja v teku bodočih mesecov dvostransko nenapadalno pogodbo med Nemčijo in Češkoslovaško.

Dr. Hodža nenadoma odpotoval na Dunaj

Dunaj, 14. julija. z. Predsednik češkoslovaške vlade dr. Milan Hodža je sноči nenadoma odpotoval na Dunaj v najstrostjem incognito. Pozno zvečer je konferriral s češkoslovaškim poslanikom. Zatrjuje se, da se bo danes sestal z zveznim kancelarjem dr. Schuschniggom.

Starhemberg se je vrnil na Dunaj

Benefice, 14. julija. AA. Knez Starhemberg je sноči odpotoval na Dunaj.

Političen umor v Madridu

Madrid, 14. julija. r. Včeraj so nasili pokopalnišču truplo umorjenega voditelja španskega monarhistov poslanca Carla Sotella: Truplo Carla Sotella je izročil neki neznanec duhovniku, ki opravlja pokopalnišče Almuden. Duhovnik je bil tako prestrašen, ko mu je bilo predano truplo umorjenega prnika, da ni niti zadržal neznanca in se tudi ni zapomnil kako je neznanec izgadel. Duhovnik niti ni vedel, čigava truplo ima pred seboj. Sele ko je prišel neki socijalistični občinski svetnik, mu je reklo, da je to truplo desničarskega prnika Carla Sotella na nešteto mestih skoz v skoz preboden. Vlada je sklenila, da bo preiskev vodilo posebno sodišče, čigar sodniki ne bodo imeli druge dolžnosti kot preiskovati zgolj ta umor.

Smrt francoskega kardinala

Pariz, 14. julija. AA. Havas poroča, da je umrl kardinal v Besanconu Binet. Ta cerkveni dostojanstvenik je bil prvi duhovnik, ki je bil bivši vojnik in ki je dobil čast kardinala. Umrl je v 67 letu starosti, po kratek bolehanju. Bil je odlikovan z legijo časti vojnega razreda.

Nemška iredenta

v poljski Šleziji

Varšava, 14. julija. AA. Policijske oblasti so aretirale veliko število Nemcev v Gornji Šleziji zaradi sodelovanja pri protizakonitem nemškem gibanju za ponovno združitev poljske Šlezije z Nemčijo.

Turnir v Podjebradih

Podjebradi, 14. julija. Včeraj so igrali na mednarodnem šahovskem turnirju prekinjene partie. Friedman je premagal Treybala, Pelikan Skalička, Opočenski Fazekaš, Petrov Zinnerja, Richter Menčíkova, Stahlberg Steinerja, Elixases Flohra, Friedman Pelikan, Piro Skalička, Menčíkova Steinerja, Elixases Treybala, Partije Pirc, Foltyš, Aljehin — Thomas Richter — Petrov, Thomas — Stahlberg in Foltyš. Opočenski so bile remis. Partija Flohr — Petrov je bila ponovno prekinjena.

Stanje po 7. kolu: Friedman 6 in pol, Aljehin 5 in pol, Elixases, Foltyš 5, Pirc 4 in pol, Opočenski, Pelikan, Richter Stahlberg 4, Flohr 3 in pol (1), Petrov 3 (1), Menčíkova, Steiner 3, Skalička 2, Thomas 1 in pol, Fazekaš, Treybal 1.

INOZEMSCHE WERKE

Inostranske borce

Carij, 14. julija. Beograd 7. Paris 20.225, London 15.335, New York 305.50, Bruseli 51.70, Milan 24.10, Madrid 41.90, Amsterdam 206.10, Berlin 123.20, Dunaj 57.20, Praha 12.60, Varšava 37.70, Bukarešta 2.50.

Balkanska konferenca

Izjava vodje rumunske delegacije o pomenu blejskega zasedanja Balkanske zveze

Predsednik rumunske delegacije Tabakovici, ravnatelj rumunskih železnic, je izjavil v zvezi s sedanjim zasedanjem gospodarskega sveta Balkanske zveze na Bledu:

Kadarkoli pride na gospodarske konference Balkanske zveze in Male antante, vedno vidimo, da so neobhodno potrebne svetovnemu miru krok priavilnega delovanju naših medsebojnih stikov. Težko si je misliti naše balkanske medsebojne stike brez teh stalnih sestankov odgovornih mož, ki vodijo politiko, gospodarstvo, novinarstvo in turizem. Lahko vam rečem, da mi, ki se medsebojno izvrstočno poznamo, ne bomo storili samo tistega, kar je potrebno, marveč bomo storili vse, kar je mogoče, da bo uspel še boljši, kadar preje.

Lahko vam zagotovim, da gre naše delo živahnim tempom in da skušamo doseči v celoti uspehe. Storili smo že marsikaj in to izročili odborni v redakcijo. Najvajejše, kar pa se konkretno vidi dovolj, je to, da cutimo v teh najtežjih casih obenem z vsem svetovnim gospodarstvom in da delamo in isčemo skupnega leka.

Misliš te treba ne na sedanjo, temveč tudi na bodočnost. Vidite, Turčija se industrijalizira, Grčija se industrijalizira in zato moramo pri svojih posvetih upoštevati te nove okolnosti. Ne delamo samo za težave

Dardanska konferenca na poti k sporazumu

Anglija je v glavnem pristala na zahteve Turčije

Montreux, 14. julija. AA. DNB poroča: Včeraj popoldne je bilo več sestankov med glavnimi delegati očitno z namenom, da bi se pripravile končne odločitve. Litvinov je zelo dolgo konferriral z angleškim delegatom Rendelom. Paul Boncour je pozneje razpravljal s turškim in ruskim zunanjim ministrom. Nova navodila angleške vlade znatno popuščajo v vprašanju prehoda

ruskih vojnih ladij v dobi miru. Za ruske se ne predvidevajo nobena, niti kvantitativna niti kvalitativna omejevanja. Glede določil pakta DN predlagata Anglia in kompromisno formulo, ki sta jo pa Rusija in Francija sprejeli zelo rezervirano kar se tiče regionalnih paktov. Vendar je včeraj prevažljalo vtič, da je konferenca na mnogo boljši poti do uspeha.

Morilec užitkarja Škrjanca pred sodiščem

Danes se je zagovarjal pred velikim senatom v Novem mestu France Dragan — 12 let robije

Novo mesto, 14. julija.

Danes dopoldne se je vrnila pred velikim senatom razprava proti Francetu Draganu roj. leta 1897 v Češnjicah občina Trebelno srež krški, poročenemu posestniku istotom, otoženemu umoru užitkarja Antona Škrjanca v Češnjicah. Predsednik velikega senata ej bil s. o. s. Božidar Romih, prisedniki pa s. o. s. gg. Anton Koder, Šavelj, Pakiž in s. s. s. Sporn.

Iz obtožnice

Kratka obtožnica navaja, da je letos 10. maja zarana našel pastir Franc Peterle iz Trebelnega pri Studencu »Ribjek«. 71letnega užitkarja Antona Škrjanca mrtvoga. Truplo je ležalo po večini na suhem, glava pa se je namakala v vodi. Ko so ljudje mrljala potegnili iz vode, so takoj opazili, da ima mrtve težke poskodbe na glavi. Ob priliku raztelesenja je izvedenec mokronoski zdravnik dr. Skulj ugotovil, da ima Škrjanec zdrobjeni obe lični kosti ter stransko steno legevoga očesa in da ima poleg tega zlomljeno prsnost, raztrganog vezivo v hilusu ter pretregani obe arteriji in veni na prsnih kosti. Izvedenec je izjavil, da je Škrjanec zaradi teh poškodb moral umrijeti v picli poluri in da bi bila vsaka, se tako hitra zdravna pomoč zmanjšala.

Pri ogledu na mestu se je takoj opazilo, da je bil Škrjanec že mrtev prinešen že k Ribjeku, ter so sledovi krvni vodili proti obtoženemu hiši, kjer je kot užitkar stanoval tudi pokojni Škrjanec. Ob pregledu njegove sobe so se našle kapljice sveže krvi na pohištvi in zidu, cementna tla pa so bila mokra in sveže oprana. Ker je bilo vrhu tega splošno znano, da živila obtoženec in Škrjanec v budem sovražni, se je taž pojavil sum, da je Škrjaneca usmrtil obtoženec. Obtoženec ni namreč tega sovražnika nikdar tajil in je neprestano Škrjanec grozil z umorom. Tudi Škrjanec sam si je bil svet nevarnosti v kateri je živel ter se je opetovano napram ljudem izrazil, da se boji, da ga bo Dragan ubil. Obtoženec in Škrjanec sta se namreč neprestano prepričali zadevnikom.

Pri ogledu na mestu se je takoj opazilo, da je bil Škrjanec že mrtev prinešen že k Ribjeku, ter so sledovi krvni vodili proti obtoženemu hiši, kjer je kot užitkar stanoval tudi pokojni Škrjanec. Ob pregledu njegove sobe so se našle kapljice sveže krvi na pohištvi in zidu, cementna tla pa so bila mokra in sveže oprana. Ker je bilo vrhu tega splošno znano, da živila obtoženec in Škrjanec v budem sovražni, se je taž pojavil sum, da je Škrjaneca usmrtil obtoženec. Obtoženec ni namreč tega sovražnika nikdar tajil in je neprestano Škrjanec grozil z umorom. Tudi Škrjanec sam si je bil svet nevarnosti v kateri je živel ter se je opetovano napram ljudem izrazil, da se boji, da ga bo Dragan ubil. Obtoženec in Škrjanec sta se namreč neprestano prepričali zadevnikom.

Senat se je prepričal o obtoženčevi krvni in obsođil Franceta Dragana na 12 let robije. In izgubo častnih državljanških pravic. V utemeljitvi obsođbe je rečeno, da je obtoženec storil izmivati krvne madeže svoje žrtve v Škrjančevi sobi, kar pa se mu je deloma nosrečilo.

popisujejo ljudje Škrjanca kot izredno sitna in nadležnega človeka, dočim smatrajo Dragana za boljšega, vendar silno vredkvnega in surovega moza.

Sovraštvo, ki ga je gojil obtoženec Škrjanec, je bilo tako veliko, da ga je celo mrtvoga vprido ljudi suval s čevljem ter dejal: »Pa si hudič res erknil, hudič, zdaj imas zadost, sedaj me ne boš več tožil, madoma. Bog te ne sme vzeti, hudič te mora vzeti.« Zato je razumljivo, da je bila vso okoličica takoj prepričana, da je Škrjančev smrt krv edino le obtoženec, ki je pa krvido tako orožnikom kakor tudi sodiščem v Mokronogu trdovratno tajil. Tudi pri preiskovalnemu sodniku je dolgo pri tem vztrajal ter skušal odvriti sum na soseda Franceta Pungréra, češ, da je hudo sovrašt Škrjanca in se z njim prepiral.

Naposled pa se je obtoženec, ko je uvidel, da govoriti vse proti njemu, le skesil in priznal svojo krvido. Izgovarjal se je, da ga je 9. maja zvečer Škrjanec zaradi užitka takoj razburil, da ga je s hlapcem za seznavanje Škrjančev na vso moč udaril po glavi. Ko se je Škrjanec zgrudil, je pokleplnil nanj ter ga s kolenom prisilil na prsni koš, nato pa ga je pričel s čevljem svatiti v glavo. Po zločinu je Dragan zobastil, če je do 10 do 15 minut pa se je vrnil. Videl je, da njegova žrtev se kaže znake življenja. Umiračočega starčka je zapustil in zaklenil sobo, sam pa je legend zeleni v tremi otroki k počitku. V ranih junijih urah je Dragan zaradi morečih skrbiv vstal in odšel v sobo, kjer je ležal Škrjanec že mrtev. Po kratkem preudarku je pograbil mrtvega, si ga oprtal na ramen in ga zanesel k studencu Ribjeku, kjer je odložil svoje strašno breme. Tu je položil mrtvoga užitkarja tako da mu je ležala glava v vodi. S tem dejanjem je hotel nevedne ljudi prepričati, da je Škrjanec utonil. Po povratku domov je obtoženec pričel izmivati krvne madeže svoje žrtve v Škrjančevi sobi, kar pa se mu je le deloma nosrečilo.

Senat se je prepričal o obtoženčevi krvni in obsođil Franceta Dragana na 12 let robije. In izgubo častnih državljanških pravic. V utemeljitvi obsođbe je rečeno, da je obtoženec storil svoje dejanje po zrelem povedarku.

Spolno nezaupanje

Pripravljamo se na mirovni kongres

Priprave za udeležbo Slovencev na mirovnem kongresu v Ženevi

Ljubljana, 14. julija.

Snoči je bil na univerzi v balkanski dvostrani sestank številnih naših društva zaradi izvolitve odbora posebne akcije, ki bo vodila priprave za udeležbo Slovencev na mirovni kongresu v Ženevi. Ta sestank je posebno značilen za čas, ki v njem živimo, ko je prav za prav vsak dan v razpravi vprašanje vojne in miru in ko usoda dilema — vojna ali mir — ni več zadeva južnega dne. Sestank je sklical akademski akcijski odbor za mirovni kongres v Ženevi. O ustanovitvi tega odbora smo poročali pred tedni. Glavna njegova naloga je bila, da pripravi vse potrebno za ustanovitev širšega akcijskega odbora iz vrst zastopnikov javnosti, ki bi naj vodil podrobne priprave za udeležbo naše delegacije na kongresu. Sestanku je predsedoval v imenu akademskoga akcijskega odbora B. Drnovšček, ki je izmed zastopnikov številnih društev zlasti pozdravil zastopnika Društva za pospeševanje ciljev Društva narodov ing. J. Rusa in dr. Zajca za ZKD. Zastopane so bile na sestanku med drugimi naslednje organizacije: Jugosl. ženska zveza, Zenski pokret, Jugosl. unija za zaščito otrok, ZKD, številne akademiske organizacije, pevska društva, strokovne organizacije, narodna društva itd.

Najprej je bil na dnevnem redu predmet referat, ki ga je podal akademik E. Jager, pod naslovom »Mladina in mir«. Prepričevalno je dokazoval nesmiselnost vojne in da je vojna največji sovražnik kulture. Končno je nakazal nekatere smernice za mirovno delo. Med drugim je dejal:

Nevarnost vojne je čedala večja. Najboljši dokaz naraščanja vojne nevarnosti je neglo, ogromno oboroževanje skoraj vseh držav, ki požira miljarde in miljarde, kljub silni bedi in nezaposlenosti. Čemu vtiči najbolj izdatki za oboroževanje, ko milijoni ljudi stradajo? Da dobe nezaposleni delo v tovarnah za orodje? Toda nezaposlenosti niso mogli odpraviti z največjo delavnostjo vojne industrije in čemu vse to, vse to delo, ki je vendar povsem brezplodno, saj bodo strateške ceste lahko čez nekaj mesecov razrušene in orodje bo ubijalo ljudi, povzročalo najhujše gorie, pekel na svetu. Ali je v tem smisel in smoter? Vsaki vojni je izmed 11 milijonov padlih bilo največ mladih... Svetovna vojna ni rešila nobenega problema. Ni odpravila nezaposlenosti, temveč jo je povečala, ni odpravila gospodarske krize, temveč jo je postrnila. In postrnila je duhovno in moralno krizo. Vojna je največji sovražnik kulture. Močna tehnika, ki bi lahko ogromno služila človeštvu, služi predvsem njegovemu uničevanju.

Teme, peklenke sile, ki pripravljajo novo vojno, se manifestirajo predvsem v raznih teorijah, n. pr. v rasni teoriji, v nacionaističnem sovinizmu, v hujškanju, da je treba odpraviti krivljenosti mednarodnih mirovnih pogodb, in končno v tako zvani »slokalizaciji vojne«. Ena največjih podtalnih sil ki pripravlja vojno, je pa mednarodna vojna industria.

Da se ohrani svetovni mir, je potrebna predvsem hruba za popolno demokracijo. Ko bo odločalo ljudstvo — kakor lahko le v popolni svobodi — ne bo več vojne. Treba je tudi utrditi Društvo narodov in mu dati več ekskutivne moči. Pod njegovim okvirjem je treba ustvariti takšen mehanizem, ki bo lahko reševal mednarodne spore na mirem način. Preprečiti je treba kršitev mednarodnih pogodb. Končno je potrebna tudi povsod živahnina mirovna propaganda.

Dnevni red mladinskega mirovnega kongresa v Ženevi, ki bo prvi teden septembra, je v glavnem naslednji: 1. poročila mladinskih delegatov o položaju mladine v raznih državah; 2. konference kvalifikaciranih delegatov o treh glavnih temah: a) narodi in Društvo narodov, b) ekonomika in socijalna organizacija sveta, in c) verske, moral-

ne in filozofske osnove miru. Na podlagi sklepov kongresa bo mladina vsega sveta delala skupno na enotni osnovi za mir.

Na konferenci moramo biti udeleženi mi basato, ker smo majhen narod, ki mu v vojni prepopoln pogin.

Po kratki debati o referatu je poročal predsednik Drnovšček o dosedanjem akciji akademskoga akcijskega odbora za pripravo na kongres. Kongres sklicuje Mednarodna unija za Društvo narodov in po njenem spisu na mladino vsega sveta bi se naj udeležile kongresa državne delegacije. Zato je zdaj še težko reči, kako bo sestavljena naša delegacija, ker se v Zagrebu in Beogradu pripravlja na kongres, kakor da namenimo poslati narodne delegacije. Akcijski odbori so se osnovali pri nas tudi že v Mariboru, Celju in Ptiju, kmalu pa se bo po vse v Murski Soboti. Prvi sestank je sklical v Ljubljani Društvo juridične facultete. Akademski akcijski odbor je navezel stike z odbori na drugih univerzah, vendar še ni bilo dovolj tesnega sodelovanja z Beogradom, odkoder niso prejeli odgovora na vprašanja.

Po predsednikovem poročilu je spregovoril tajnik Jugosl. unije za zaščito otrok V. Jagodič, Zlata Pirnatova pa v imenu organizacije akademsko izobraženih žen. Pri volitvah oziroma odbora je bil soglasno izvoljen za predsednika V. Jagodič, nakar so pod njegovim predsedstvom izvolili še 6 odbornikov, 6 namestnikov in 3 člane nadzornega odbora iz vrst organizacij, zastopanih v širšem odboru. Pri slučajnosti so sklenili zaprositi za pokroviteljstvo odčlane zastopnike javnosti in oblasti in da je treba začeti takoj zbirati sredstva za delegacijo.

Tudi v Ptiju

V četrtek 9. t. m. smo organizirali v Ptiju akcijski odbor za mladinski mirovni kongres v Ženevi. Ponosni smo, da se je združila v delu za mir ogromna večina ptujske mladine in da so se udeležili našega prvega sestanka tudi organizirani člani nemške mladine. V odboru sodelujejo člani desetih mladinskih organizacij. Konstituirali smo se takole:

Predsednik: Jerin, sud. vet., član kluba Jugoslovenskih akademikov, tajnik: Drolef, stud. gymn. član Ferijalnega Saveza, blagajnik: Kafol, stud. gymn. član sokolskega naščaja. Odborniki: Peric, pravnik, predsednik društva primorskih emigrantov »Gorica«, Čestnik, privatni nameščenec, član ptujskega pododobora Zvezde kmečkih fantov in dekle, Klep, delavec, član Narodne strokovne zveze, Hrenič, delavec, članica Splošne strokovne zveze, Belšak, stud., predsednik Ferijalnega Saveza, špat, uradnik, tajnik športnega kluba Drave, Mikulec, delavec tajnik Vzajemnosti in Rusjan, stud. gymn. predsednik Skavtov. Ponovno bomo povabili k sodelovanju še nekatere organizacije, ki dosegajo podobne rezultate.

Predsednik: Jerin, sud. vet., član klub Jugoslovenskih akademikov, tajnik: Drolef, stud. gymn. član Ferijalnega Saveza, blagajnik: Kafol, stud. gymn. član sokolskega naščaja. Odborniki: Peric, pravnik, predsednik društva primorskih emigrantov »Gorica«, Čestnik, privatni nameščenec, član ptujskega pododobora Zvezde kmečkih fantov in dekle, Klep, delavec, član Narodne strokovne zveze, Hrenič, delavec, članica Splošne strokovne zveze, Belšak, stud., predsednik Ferijalnega Saveza, špat, uradnik, tajnik športnega kluba Drave, Mikulec, delavec tajnik Vzajemnosti in Rusjan, stud. gymn. predsednik Skavtov. Ponovno bomo povabili k sodelovanju še nekatere organizacije, ki dosegajo podobne rezultate.

Na prvem sestanku smo sklenili, da bomo organizirali mirovna predavanja po vseh društvi, ki sodelujejo v našem odboru, dalje mirovne akademije, na kateri bomo izvolili delegata za Ženevo. Na vidiku imamo tudi nogometno tekmo med ptujskimi športnimi kluboma, tekmo kmečkih fantov in dekle, koncert v mestnem parku, cvetlični dan, vprizoritev drame iz svetovne vojne, i. t. d. Čisti dobitek vseh prireditve je namenjen za delegacijo v Ženevo.

V petek 10. tm. smo sklicali sestank našega pokroviteljskega odbora. V ta odbor so bili povabljeni vsi važnejši predstavniki ptujskega javnega življenja. V kolikor so se odzvali vabilo, so v odboru dr. Remec, župan Hasl in ga Jerje, Kveder ga Lešnikova, ga Orožnica, g. dr. Senčar, g. dr. Sluga, ga. Salamunova g. dr. Vlisenjak, ga. Vrečkova. Ponovno vabimo tudi druge, ki so bili povabljeni ter ta večer zadržani.

Kako je z našo olimpijsko kolesarsko ekipo?

Če štejemo po točkah, morata priti v ekipo Gartner in Valant

Ljubljana, 14. julija

Mnogo je bilo truda in povrzovalnosti, da zadostijo zahtevi podzvezne akcije, ki bo prav tako kaznovan: Gartner tretji s skoraj 34 km brsne na uro, Valant pa peti. V tej končni vožnji sta fanta dala iz sebe vse, saj je Gartner, ki se tudi kazni ni ustrelil, na progi ujeti lanskoga državnega prvaka Fanningera in žel na svoj uspeh na cilju obilno povaloval.

Da se je vse to dobro iztekel, gre predvsem zasluga budnemu nadzorstvu deležatov ljubljanskega podzvezne, katerim je je v drugi in tretji vožnji priselo na pomoč s privolitvijo motociklistov v svetu. Diamantovo kolo (darilo iste tvrdki na »Hermesovi krogli«), ki si ga je prizobil gaš Fartner, da si z njim lažje in slurneje izvije zmagre. Ne smemo pa tu pozabiti še vrlega delegata Schweitzerja, ki je posredoval vedno in povsod, kjer je le zavohal kaškega — posebno na zadnjem vožnji, kjer je na progri opazil postopek nepravilnega favoriziranja raznih Benjamimov, medtem ko je tajnik Gregorje bdel nad delovanjem komisije na cilju.

Tako torej stoji stvar na koncu treh izbirnih tekem. Če se upošteva splošna kvalifikacija vseh treh voženj, t. j. če se šteje po točkah, morata naša fanta gotovo priti v ekipo (ekipa sestoji iz šestih dirkačev), da pa pride v poslov Števila končne vožnje, sta spot oba napovedana v kvalifikaciji prvej šestih. Tretji član Števila je po vsej zaslužen dirkačev brodigradskega podzvezza Erdet. Ostalo trije, ki so potem takem tvořili trije Zagrebčani. Kateri bodo ti trije, pa nam je

jasno, kajti iz več strani se elisi in tudi čita o nekem napelnem formiranju eterga in primenega dirkača Baneka, če, tako ali tako more ta dirkač na vsak način priti v skipo, čeprav se je na vseh treh vožnjah plasiral na zadnja mesta, t. j. v v prvi nekako po desetem mestu; v drugi na deveto, oziroma s trimlumutnim edblikom zaradi defekta, na osmo; v tretji pa na deveto mesto (če tu upoštevamo še dva defekta, ki pa nista jasno dokazana, in se mu zato odbije šest minut, pride še vedno komaj na šesto mesto). Tu bomo torej videli pristranstvo ali nepristranstvo domačega odbora.

Seveda manjimo na Slovence — kakor hrvatske bratre hrvatski, srbske srbi — naši odaji predstavniki v tej borbi. Dobronam je znano delovanje kolegaške zveze (ki je od samega obstoja v hrvatskih rokah), kako pristranska je bila v izvrševanju svojih funkcij. Najsi je slovenski dirkač še toliko pošteno in gentlemensko izvojeval to ali ono cestno ali dirkačeno dirko, vedno je prišlo do favoriziranja hrvatskih dirkačev z nedopustnim pomaganjem med vožnjo nepravilnega ozemljevanja v klasifikaciji in še do raznih drugih nesportskih primerov. Zaradi tega nepravilnega ravnanja bivšega odbora Kolesarske zveze je pred leti prislo med samimi zagrebčanskimi kolegaških kolegaških zastopniki do razpoljnega skupščinika, da razveljavljenje sekira, na približno 80 cm dolgem, surovo obdelanem, gabrovecem torpuščem. Morilec je svojo žrtev pobil s sekito in ji prizadel na glavi več globokih ran. Truplo je zavlekjal kakih 30 m daleč v gozd in ga oropal. Mrtvenu Kermecu je vzel denarnico z okrog 300 Din gotovine, dalje srebrno uro s srebrno verižico, slednjo mu je pa sezul še novje čevlje, ki jih je bil Kermec kupil nekaj dni pred svojo tragično smrtno.

Orožniki, so uvedli preiskavo in so zapisali že mnogo prič. Zagonec kolesarskega umorja pa doslej še niso mogli pojasniti, da stravimo slutijo, da motilec ni daleč in da ga je treba iskati v domačem kraju. Umor je zbudil v vsej okolici Krkega veliko razburjenje.

Zadnja pot žrtve Kamniških planin

Kamnik, 14. julija.

V soboto popoldne, ko je Kamnik že pogosto tonil v večernem mraku, so položili na Zahal k večnemu početku Štrečke Vavpetiča, ki se je 18. junija ponesrečil na Kalški gori. Njegova tragična smrт je žalostno odjeknila v vsem mestu in globoko so vsi Kamničani sočutstvovali s pokojnikovimi svojci. Na njegovo krsto so položili sorodniki, planinci in prijatelji lepe vence. Izpred domača hiše v Prešernovi ulici, se je razvil dolg žalni sprevod. Krsto so nosili kamničani planinci, na čelu spreveda je kraljal Mali Koželj Bogi v turistovski opremi, z gorenčko ščitnikom v ruki, za krsto učenljivo s svojimi zastopniki, raznih društev in za njimi pa številno občinstvo.

Pokojni Štrečko je bil tudi v mirem fant in zelo priljubljen med svojimi tovarisci sočutenci, ki so se pripeljali v lepe stivali iz Ljubljane, da ga spreminjo na njegov po slednji poti. Dijaski pevski zbor v peski zbor »Lire« sta zapela ganljive žalostinke pred domačo hišo, v cerkvi na Zahal in ob odprtju groba, kjer sta se v sreči segajočih govorih poslovila od mrtvega tovarisa tudi njegova soudenca. Bodil mlađi žrtvi Kamniških planin ohranjen časten spomin!

Zagonetna smrт posestnika Senekoviča Franca iz Hajdine še vedno ni pojasnjena. Orožniki so arretirali več osušnjencev, ki so bili po nekaj dneh v preiskovalnem zaporu, potem so jih izpustili. Voda se je nadalje najstrožja preiskava, ker je dokazano, da je postal Senekovič žrtve kolesarskega umora. Kritične noči so namreč nekateri videli nekega moškega v sivi oblike. Na bližini njiva pa je bilo pomandanro žito in sicer v bližini, kjer so našli Senekovičev nezavestnega. V interesu preiskave bi bilo potrebno, da bi takoj takrat poklicani na pomoc mariborskemu policijskemu s policijskim psom in gotovo bi bil morilec že izsleden.

Trbovelj, 13. julija.

Minulo je leto dni, odkar je prenehal biti blago sreča inž. Ivana Ivanovića, dačar po domača grude, ki jo je toliko ljubil. Vsem je bilo težko, ko se je nekaj tednov prej poslavil od prijateljev, iščoči zdravja v gornjštejskih planinah, saj so slutili, da — dobrega prijatelja nazaj več ne bo. Daleč v hladni tujini sniva sedaj blagi pokojnik večen sen, kajti usoda je hotela, da se ni več vrnil nazaj med svoje prijatelje in sodelavce.

Toda spomin nanj ni ugasnil. Prenjego dobitka je storil med našim ljudstvom, da bi ga pozabilo, zlasti njegovi prijatelji s katerimi je živel in delal, niso pozabili njegove plemenite duše in njegovega blagega usmiljenega srca. Začeli so pred tedni akcijo, da se blagemu pokojniku vzda v trajen spomin v malo dvoran Sokolskega doma spominska plošča. Uprava trboveljskega Sokola, katerega marljivi in agilni podstarosta je bil pokojnik dolga leta, je predlog z največjim veseljem pozdravila in takoj pristala na vzdobjo spominske plošče v notranjosti doma.

Včeraj ob 10. uri dopoldne se je vršila v Sokolskem domu ta sicer skromna, toda tem prirsnejša pletetna svečanost odkritja spominske plošče. Ploščo je izdelal po okusnem osnutku ing. irh. Svetina kamnoškega mojstrovodnika V. Ljubljani. Poleg prijateljev pokojnikov so se zbrali v domu številnih članov Sokola, pa tudi mnogi drugi, ki so senil delovanje pokojnika na kulturnem socialnem in gospodarskem polju.

Svetanost je otvoril g. Mirko Kos, ki je po kratkem pozdravu ploščo odkril ter jo izročil Sokolskemu društvu v varstvu. Nato pa je povzel besedno poslanec in starosta Sokola Rudolf Pleskovič in slavil pokojnikove vrline, ki so vselej skrbili za njegovo zdravje. Pokojnik ni bil le velik Sokol, marved tudi globoki socijalni čutev Števila. Rasel in živel je z narodom in za narod. Mladina ga bo ohranila v najlepšem spominu, saj ji je bil skoraj več kot brat. Nacionalizem ni poznal le na jeziku, marveč je v dejanih pokazal, kako je pojmovati narodno bratstvo. Bil pa je tudi nadzornik Števila, ki je po vsej zaslužen dirkačev brodigradskega podzvezza Erdet. Ostalo trije,

inženjerjev, kateremu je bil pokojnik duševni vodja, ustavnovitelj in prvi tajnik.

Ko je se počastil spomin pokojnika zastopnik Narodne Odbrane g. Dev, je bila le pa pietarna svečanost zaključena.

Zopet roparski umor

Ljubljana, 14. julija.

Pred tedni smo poročali, da je 40-letni posestnik Anton Kermec, iz Laz pri Boštanju brez sledu inginil. Odšel je z doma in se ni več vrnil. Domu je previl, da navzrne k južnemu maši v Boštanji, kjer ga pa niso

Dolenjska na veliki razstavi

Kratek izprehod po lepi obrtniški in umetnostni razstavi v Novem mestu

Novo mesto, 13. julija.

Mnogo žrtev so doprineli naši skromni obrtniki s svojo veliko razstavo, ki je edinstvena v zgodovini našega mesta. Veliko dvonadstropno poslopje osnovne šole, kjer so obrtniki razstavili svoje lične izdelke, ponosno vabi tuja, da si jih ogleda. Že takoj pri vstopu v razstavni prostor vidis okusno razstavljene izdelke naših obrtnikov, ki so jasen dokaz velike dolenjske marljivosti. Razstavilo je svoje izdelke poleg naših umetnikov okrog 50 obrtnikov, zastopanih v 25 obrtnih strokah. Svoja dela je razstavilo 6 krojačev in šivilj, ena pletičja, ena vezilja, 1 torbar, 3 čevljarij, 1 fotograf, 1 kolar, 4 kleparji, 1 zidar (stavne načrte), 9 mizarjev, pa en tapetnik, kolar, elektrotehnik, sodar, vrvar, kovač in keramično podjetje. 2 mlekarški podjetji (Bela cerkev, Mirna) po 1 strojni delavnica, (Kozine, Sevnica), frizer, (Ljubljana), industrija perila (I. Medic), soboslikar in znana vežganjarna Roje iz Štenc, ki je razstavila svoje najboljše proizvode. Sledo Kmetijska Šola na Grmu (poučna razstava) in Kmetijska družba s svojimi proizvodi, čebelarska podružnica, Tujsko-prometno društvo, in naše šole s svojimi ročnimi deli in risbami. V tem oddelku vidis prav lične izdelke pri obrtnih naraščaju, meščanski in osnovni Šoli, kakor tudi otroškim vrtcu, znak velikega truda in požrtvovalnosti solske mladine in učiteljev. Že posebno moramo spomeniti keramične izdelke domačega podjetja J. Klemencič. Te streljive ročne umetnine če se smemo tako izraziti, bi biale neprenehoma ogledoval. Ti izdelki prekašajo vse pričakovanje in se lahko merijo z inozemskimi izdelki. To lahko trdimo tudi o izdelkih naših mizarjev, ki so brez dvoma pravi mojstri v svoji stroki. Gavzda, Košir, Sitar, Bevc, Zupančič Ivan iz Leskovca, odlikovani specijalist za biljarde, in pa naše strojno mizarstvo Jevšek, Udrovič, Malovič itd. Privalčni so krojači izdelki s svojimi elegantnimi in modernimi kroji. Sodar Lesjak ima prav lično izdelane sode vseh velikosti (edino podjetje te vrste na Dolenjskem) s lepimi okrasni in v podobi elipse. Obiskovalce je izjemna izdelanost z mojstrsko izdelanim kiel-cuhom, smučkami in sakami kolar g. Skedel itd. Posebna atrakcija na razstavi je ljubljanski nebotičnik, ki ga je izdelal rudarski invalid Razboršek Franc iz Gornje Hudinje pri Celju. Izdelek, ki je stal eno leto truda, je sestavljen iz stotisočih vzgljal, ki bi merile v dolzini 8 kilometrov, visok pa je 1.65 m. Razstavljen je bil že v vseh krajih države.

Prostор nam ne dopušča, da bi se mogli baviti z vsemi podrobnostmi, lahko pa rečemo, da vsi razstavljalci zaslujijo pooharlo. Zasluge in priznanje gre razstavljalnemu odboru, predvsem še njegovemu predsedniku g. Alojziju Mirtiču, ki je to težko nalogu izborno rešil. Vsa čast novomeških obrtnikov. V dveh sobah je improvizirana nekakšna razstava bodočega mestnega muzeja. Razstavljene so baročne in sodobne umetnosti. Namen, te zgodovinske razstave je v prvi vrsti, vzbuditi med meščani in Dolenjci zanimanje za zgodovinske dokumente, razvoja njihovega mesta in da vsaj njih zadnje ostanke zberi in shranjuje v muzej. V prvi sobi so zbrani portreti nekaterih znamenitih novomeških prostov Pojdora Montaguana, ki je za kapiteljsko cerkev nabavil slovitega Tintorettovega Sv. Nikolaja, dalje Marotti, ki je dal naročilo Metzigerju za celo vrsto oltarnih slik, potem prošta Slatkonje in zlasti Jereje Arka, ki se ga stari meščani še spominjajo. V vitrinalah in omarah so shranjeni rokopisi in inkunabule iz novomeške franciškanske knjižnice in gimnazijaska kronika iz l. 1746. Sosedna soba je posvečena predvsem spominu Naceta Hladnika in Frančuškemu. V posebnih vitrinah so hranjene izjeme diplome, rokopisi in posmrtni maski, na stenah pa visejo portreti ob teh velikih trajanov: Veselov Šuklje in Jakšev Hladnik. Pod ogromno oljnato sliko Novega mesta, (delo slikarja B. Jaka) so razstavljene restne listine. Na posebni mizici pa nekateri rokopisi Ketteja, Trdina, Puglja itd. V posebni omari so shranjeni dokumenti iz mestnega arhiva, meščanski gardi pa je posvečen kotiček in v njem dve zastavi, častna knjiga in velika fotografia članstva iz leta 1865. Mnogo zanimivega so v kratkem času zbrali prireditelji in na podrobnejši opis te, vsekakor zanimive razstave se povezno.

Umetnostni del razstave je težko okrnjen in to zaradi neuvidevnosti raznih merodajnih činiteljev, ki so vse premalo upoštevali velik pomen tega dela razstave. Povdarište je treba, da ta del razstave ni samo lokal-

nega pomena, temveč ima tudi velik kulturni pomen za vso našo široko javnost. Manjka mnogo slik, predvsem slavnih Tintorettejev »Sv. Nikolaje«, ki je poseben zaklad našega mesta in ves naše države. Na svojem sedanjem mestu v glavnem oltarju kapiteljske cerkve umetnina ne pride do prave veljavje, kakor bi prisla na razstavi in bi brez dvoma ta mojstrovina vzbudila največje zanimanje in privabilo mnoge tuje v naše mesto, med katerimi vlada posebno začasna začasna za ta redki umetniški zaklad, ki bi niso ne izgubili na vrednosti, če bi ga razstavili. Manjka tudi precej del slikeira V. Metzingerja, ki je bil pač tujec, a spada po svojih številnih delih k bogatemu kulturnemu delovanju vse premalo raziskane Dolenjske. Očitno je, da vsa razstavljena dela pripadajo njemu. Nekatera pa ga kažejo njegove najboljše strani. Izrazito baročna Marija iz gradu Otocec s pripadajočimi slikami (obisk sv. Ane in Marijino oznanjenje), slednja je na žalost poskodovana. Med drugimi baročnimi umetninami omenimo sv. Roka in Miklavža. Najlepši teh leseni kipov je hudo okrnjen, a še vedno impozantni sv. Jurij.

V istem oddelku je razstavil svoja dela novomeški profesor in slikar g. J. Mežen, sicer rodom Gorenjec, ki pa se v svojih motivih bavi z novomeško okolico. Največjo pozornost vzbujata posrečen portret mladega dekleta L. O., s katerim delom je slikar pokazal svoje znanje. Večje število svojih del je v posebni sobi razstavljen znani novomeški slikar starejše generacije g. prof. Geršen. Bogat na romantičnih motivih je razstavljal figurale in pokrajinske slike, ki ga delajo priljubljene pri našem občinstvu. Samo dve veliki slike pa je razstavil novomeški rojak g. I. Vavpotič, portret ministra v p. g. N. Zupančiča, ki je značilen tako za portretiranca, kakor tudi za umetnika. Kaže impresionistično barvitost, ki je za umetnika zelo značilna. Druga velika slika predstavlja umetnikovo hčerko, plesalko Rut. Razstava kaže visoko kulturno stopnjo in jo dokaz, da je Novo mesto bilo kulturno živahno v preteklosti in sedanji. Kljub temu, da manjkojo značilna dela (Tintoretta), kaže razstava presentativno visok nivo, kar pa Novomeščani in sploh Dolenjeni vse premalo upoštevajo, kakor da se ne zavedali pomena dolenjske metropole in Dolenjske sploha in pa velike kulturne aktivnosti njenih sinov. Rastava bi moralata dati umetnostnim zgodovinarjem pobudo, da se malo bolj intenzivno zanimajo za mnogobrojne, dragocene spomenike, likovne umetnosti, ki jih hrani Dolenjska. K.-k.

P. S. Za Tintorettovega Sv. Nikolaja so Angleži ponujali okrog 20 milijonov dinarjev. To redko dragocenost hrani novomeška kapiteljska cerkev.

Oficijski harakiri japonskega častnika

Prvi in zadnji primer, da so Evrope videli ta način japonskega samomora

mrtna obsodba japonskih častnikov, udeležence nedavnega vojaškega upora, je obudila spomine na klasični japonski harakiri, svojstven način samomora, ki na Japonskem vzlje vsem prepovedim še vedno velja za najčastnejšo smrt. Zadnja oficirska oficijska smrtna obsodba potom harakirija je zadebla celo na zahtevo evropskih velešolj japonskega častnika Taki Zenzaburo, ki je dal v pristaniškem mestu Kobe izstreliti salvo na Evropo. Japonski vojaki sicer nikogar niso zadebi, vendar je pa doletač častnika najhujša kazen. Zenzaburi je harakiri lahko po pravici imenujemo klasičen, ker je bil to prvi in tudi zadnji primer, da so Evrope videli ta način japonske smrti. Za kraj oficijelnega harakirija so izbrali starodavni hram v Seifukui, kamor je prišlo sedem zastopnikov evropskih velešolj, ki so vsej zbranih japonskih dostojanstvenikov.

Ko so zavzeli svoja mesta, je vstopil v svetisce 32letni Taki Zenzaburo, krepak mož v narodni nosi s širokimi rokavi v spremstvu dveh častnikov in svoje priče. Stopal je visoko vzravnati, ceremonijsko pa je poklonil vsakemu dostojanstveniku posebej in vsi so mu tradicionalni poklon vrnili. Potem se je dvakrat poklonil pred oltarjem in sedel na japonski način prekržanih nog na pete na rdečo preprogo, obrnjen s hrbotom proti oltarju. Eden častnikov mu je podal dolg oster nož, ki ga je Zenzaburo splošljivo dvignil k čelu, potem pa položil predse.

V tem papirju je ležal tedaj pred njim »wakizashi«, kratko japonsko bodalo, tanko in ostru kakov breite. Z mirnim glasom je obsojenje ponovil svojo krivdo in zaključil z besedami: »Sa ta zločin napravim se.«

Umetnostni del razstave je težko okrnjen in to zaradi neuvidevnosti raznih merodajnih činiteljev, ki so vse premalo upoštevali velik pomen tega dela razstave. Povdarište je treba, da ta del razstave ni samo lokal-

način pride domov vsa navdušena: Pomislil, možički, pravkar sem srečala naši soseg in moja nova poletna obleka je morala napraviti na obe najboljši včas.

— Ali sta ti kaj rekli?

— Nasprotno, sli sta mimo mene, kakor da me sploh ne vidita.

JASNO

Zena pride domov vsa navdušena: Pomislil, možički, pravkar sem srečala naši soseg in moja nova poletna obleka je morala napraviti na obe najboljši včas.

— Ali sta ti kaj rekli?

— Nasprotno, sli sta mimo mene, kakor da me sploh ne vidita.

Tujške kolonije in ni ženske ki bi se ne preobleka v domino iz močno naškrbanega atlasa in ne odšla na ulico. V tej pestri mešanici vseh družabnih slovenskih človeku na zemlji. Živelja veselost! Spremi me do izvosojevalnice oblek, da dobim domino. Potem pojdeva v Renaissance na hladen napitek in tam bova poslušala mandoliniste. Že deset let nisem bil v Nizi, a zdi se mi, da je bilo to včeraj. Morda se nikoli več ne vrnem, a zdaj bi še rad užival solnce in se zabaval, predel se za vedno poslovim od tega rajanja na zemlji... limač cigar?... Hvala, zdi pa pojdiva.

IX.

Na pustno nedeljo, prvi dan konfet, so se začele maske že ob eni zbirati na trgu Massena, kjer so nestreno čakale na običajni topovski streli, na znamenje, da se začenja bitka in povorka vozov. Sosedne ulice so bile polne maskiranih ljudi. Nizza je dobivala originalno lice, značilno za italijanski karneval, ki je zdaj tako v častih samo v tem južnem mestu. Prebivalstvo ne gleda samo mimo oficijskih svečanosti, ono se hoče tudi same zabavati in doprinesti svoj del k pomladni bušnosti tako, da je karneval v Nizi edini te vrste. Na pustno nedeljo je prepovedano vsako delo in vse mesto se preobleče: delavci starišč okrajev, meščanke ali patricijiske

gledat lepotice. Dragi dečko, čim več sivih las imam, tem bolj spoznavam, da se je treba požuriti, da še ujamem naslade, ki jih je pripravila narava vseh všakem človeku na zemlji. Živelja veselost! Spremi me do izvosojevalnice oblek, da dobim domino. Potem pojdeva v Renaissance na hladen napitek in tam bova poslušala mandoliniste. Že deset let nisem bil v Nizi, a zdi se mi, da je bilo to včeraj. Morda se nikoli več ne vrnem, a zdaj bi še rad užival solnce in se zabaval, predel se za vedno poslovim od tega rajanja na zemlji... limač cigar?... Hvala, zdi pa pojdiva.

Glej, — je dejal Francis Lechaute Jakobu, — opojni zrak tega vrljivega

človeku na glavo kakor šampanic. Odkar sem oblekel domino sem ves iz sebe in kri kar polje po meni, kakor takrat, ko sem bil še učenec v ateljeju očeta Drollinga.

V maskah in širokih meniških kutah sta se držala umetnica pod roke in jobjivala proti Corsu.

— Dragi mojster, — je odgovoril Jakob, — vi ste še vedno mladi, kar zelo dobro pristojno vaši umetnosti.

— Mlad? Laskal mi... So trenutki, ko bi se rad prepričal o tem, in kadar nimam pred seboj ogledala, čutim, da se pomljam. Dobron, sem tistim starim iablanam, ki včasih še v pozni starosti poženje popke v razveto. Med gesti je nastala silna panika. Vsi so pobegnili iz restavracije ali pa v kuhinjo, pustec za seboj prevrnjene stole. Restavraciji je obsedel en sam gost. Sedel je in mirno gledal, kako so mu bliza lev.

Gledal ga je in počasi iztegovel roko po velikem kuhinjskem nožu, ležecem na bližnjem mizici. Kar je zahamil in porinil levo nož naravnost v srce. Zverina je zadrgljena in se mrtva zgredula. Zunaj pri oknih so se gnetli gledalci in ko je lev zgredil, so prihitali vsi navdušeni v restavracijo in čestitali pogumnojemu gostu, da jih je res smrtna nevarnost. Skozi množično hvalenjih gostov se je preniral tudi reporter velike berlinskega lista in brž je zabeležil vse podrobnosti gostovega junastva.

mesta pritiska človeku na glavo kakor šampanic. Odkar sem oblekel domino sem ves iz sebe in kri kar polje po meni, kakor takrat, ko sem bil še učenec v ateljeju očeta Drollinga.

V maskah in širokih meniških kutah sta se držala umetnica pod roke in jobjivala proti Corsu.

— Dragi mojster, — je odgovoril Jakob, — vi ste še vedno mladi, kar zelo dobro pristojno vaši umetnosti.

— Mlad? Laskal mi...

So trenutki, ko bi se rad prepričal o tem, in kadar nimam pred seboj ogledala, čutim, da se pomljam. Dobron, sem tistim starim iablanam, ki včasih še v pozni starosti poženje popke v razveto. Če me gledejo lepa deka, vidim zejo dobro, da sem že svilovac, če ih pa glejam, jaz, se mi zdi, da mi le tele dva set let.

— Najbrž ste bili pogost, zanjubljeni.

— Da in ne!... To je odvisno od pomena, ki ga prispisuješ tej besedi. Če misliš na prietna, površna poznamstva z dostopnejšimi dekleti, moram pač priznati, da sem se pogost posabaval z njimi. Če pa misliš na pravo ljubezen...

— Seveda, samo na tako mislim.

— O, potem takem, dečko moj, ti pa lahko kar naravnost odgovorim, da nisem bil pogost zanjubljen... Ljubezen zglobko posega v umetnikovo življenje. Vedno sem se strašno bal, da bi se ne

dal zapeljati modelu, kakor mnogi naši tovariši, ali da bi se ne zaljubil v žensko, ki bi me vodila za nos in me motila v moji umetnosti. Ne, ornem sem se na slučajne naslade z grizeckami, ki vstopajo v atelje skozi vrata in odletavajo iz njega skozi okno, kakor lastovke. Sam se boš prepričal, da je to napametnejše.

— Dragi mojster, — je odgovoril Jakob, — vi ste mi malo tressel, — predobro mnenje imate o meni. Nisem več tak svetnik, kakor sem bil.

— Ne budi no tako skromen, saj vsi vemo, kako obvezuje svojo ženo.

Pospela sta bila do amfiteatra pred prefekturo, odkoder se je video more. Na vseh stopnicah je bilo že polno maskiranih gledalcev.

Spodaj, okrog rotunde z orkestrom, se je vila široka cesta, po kateri naj bi prišla povorka vozov in mask. Komaj sta sedla na stopnico, je zaigral orkester refren iz »Pere la Victoire«. Iz dajave so se razlegale fanfare, oznanjujoče prvi prihod vozov, zadonel je topovski strel in že je letela točka konfet od vseh strani: z oken, s tribun, s teras in s kor. Kroglice, vrzene iz polnih prgič med veselim smehom, so letela na vse strani in se odbijale od desk.

dal zapeljati modelu, kakor mnogi naši tovariši, ali da bi se ne zaljubil v žensko, ki bi me vodila za nos in me motila v moji umetnosti. Ne, ornem sem se na slučajne naslade z grizeckami, ki vstopajo v atelje skozi vrata in odletavajo iz njega skozi okno, kakor lastovke. Sam se boš prepričal, da je to napametnejše.

— Dragi mojster, — je odgovoril Jakob, — vi ste mi malo tressel, — predobro mnenje imate o meni. Nisem več tak